

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

11. An nocturna pollutio impediat Sacerdotem, aut secularem à S.
Communione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

Dico ergo quòd statim ac (moraliter loquendo) habet commodam opportunitatem seu copiam confessarii, debeat confiteri, non obstante quòd prius contritionem elicuerit, quia sic manifestis verbis Concilium Trid. decernit.

ARTICULUS XI.

Utrum nocturna pollutio impediatur Sacerdotem, aut sacularem à S. Communionem?

Non tantùm immunditia spiritualis quæ est in animâ per mortale peccatum, sed etiam corporalis quæ est in corpore per pollutionem, impedit ne dignè immaculatum Corpus Christi Domini in S. Eucharistia sumatur. De qua exactissimè tractat S. Th. 3. p. q. 80. a. 7. ubi imprimis dicit dupliciter pollutionem sacram Communionem impedire. 1. Ex necessitate, ita ut peccet mortaliter qui sic communicat. 2. Ex congruitate, ita ut non peccet, aut saltem non nisi venialiter. Quo supposito.

1. Conclusio S. Thomæ est: nocturna pollutio secundum se considerata non impedit ex necessitate quemquam à sacra Communionem.

Probatur : nihil impedit ex necessitate à sacra Communione nisi solùm peccatum mortale ; sed nocturna pollutio secundùm se non est peccatum mortale , ergo non impedit quemquam à sacra Communione , quia non impedit à fructu seu effectu ipsius , qui est gratia , cui solum peccatum mortale opponitur. Min. verò probatur : quia nocturna pollutio non est libera in se , ac proinde non potest esse in se mortaliter peccaminosa , ubi enim nulla est libertas nullum est peccatum ut dicit Sanctus Augustinus lib. de libero Arbitrio.

2. Conclusio : Pollutio nocturna considerata secundum suam causam quandoque impedit de necessitate à sumptione hujus Sacramenti, quãdoque non. Quia quandoque causa est peccatum mortale, & quandoque non est. Pro cuius evidentia discurret S. Thomas per singulas causas. *Quandoque, inquit, provenit ex causa extrinseca spirituali, scilicet ex Demonum illusionem, qui phantasmata movere possunt; ex quorum apparitione pollutio interdum subsequitur. Quandoque verò provenit pollutio ex causa intrinseca spirituali, scilicet ex precedentibus cogitationibus. Aliquando autem ex causa intrinseca corporali, vel ex superfluitate, siue debilitate natura, siue etiam ex superfluitate cibi vel potus, quolibet autem harum trium causarum potest & sine peccato & cum peccato veniali vel mortali existere; & si quidem sit sine peccato, vel cum peccato veniali, non ex necessitate impedit*
sump-

sumptionem
sumendo
verò sit ca
tate.

3. Co
quandoq
tia præpa
esse & m

Licet
pati solet
se non c
qui illis t
aliis rem
re & aliq
diabolus

4. Co
ex solâ
dire hon
lutio aut
tum, ne
dit sump
inquit S
cum qu
semper i
dum, se
ipso præ
hoc à co
vit illu
quidem
imo pot
lutione

sumptionem Eucharistiæ, ita scilicet quòd homo sumendo sit reus corporis & sanguinis Domini. Si verò sit cum peccato mortali, impedit ex necessitate.

3. Conclusio : Illusio etiam Dæmonum quandoque provenit ex præcedenti negligentia præparationis ad devotionem, quæ potest esse & mortale & veniale peccatum.

Licet enim ei qui numquam tales illusiones pati solet, non imputetur ad culpam, quòd se non commoverit adversus illas, tamen qui illis solet divexari, tenetur se præcibus & aliis remediis spiritualibus adversus illas armare & aliquando corpus domare: unde sumit diabolus materiam illusionum.

4. Conclusio : Aliquando illusio illa accidit ex solâ nequitia dæmonum volentium impedire hominem à sumptione Eucharistiæ. Pollutione autem inde consecuta, uti non est peccatum, ne quidem veniale, ita nullatenus impedit sumptionem S. Eucharistiæ Unde legitur, inquit S. Th. in collationibus Patrum quòd cum quidam frater pateretur pollutionem semper in festis, in quibus erat communicandum, seniores comperto quod nulla causa ab ipso præcesserat, decreverunt quod propter hoc à communione non cessaret, & ita cessavit illusio dæmonum. Ac proinde tunc ne quidem est impedimentum ex congruitate, imo potius congruum est propter talem pollutionem à communione non cessare.

5. Con-

5. Conclusio. Nocturna pollutio etiam si facta fuerit sine peccato, ex congruentia impedit à sumptione Communionis. Quod Prob. 1. Ex S. Hieron. 33. de Pœnitentiâ q. 4. c. *Sciatis fratres*, ubi dicitur: *Sciatis fratres charissimi quoniam quicumque uxori debitum reddis, vacare non potest orationi, nec de carnibus Agni comedere debet. Item si Panes Propositionis ab his qui uxores suas tetigerant comedi non poterant, quanto magis ille Panis, qui de cœlo descendit, non potest ab his qui conjugalibus paulo ante hæere complexibus violari, atque contingi, non quod nuptias condemnemus, sed quod eo tempore quo carnes Agni manducaturi sumus, vacare à carnalibus operibus debeamus.* Imo in Concil. Elibertino decretum fuit ut aliquot diebus à copula carnali abstinerent his verbis: *Omnis homo ante Sacram Communionem à propria uxore abstinere debet tres, aut quatuor aut septem dies* Sed hoc decretum per dissuetudinem abrogatum est. Aut solùm mansit in ratione consilii non præcepti.

2. Probat S. Thom. Ratione: Tum propter fœditatem corporalem quæ semper accidit per pollutionem, cum illâ autem propter reverentiam Sacramenti non decet ad altare accedere, unde & volentes tangere aliquid sacrum, manus lavant, nisi fortè talis immunditia sit perpetua, vel diuturna sicut lepra, vel fluxus sanguinis, vel huiusmodi. Tum etiam propter evagationem mentis quæ sequitur

quitur
quando

Sexta
ex solâ
bet pro
Gregor
rum Ep
tasse au
sterium
necessit
id quod
sit devo
brare,
obligati
quibus
abstiner

congru

Super
quando
liter cul
impedia

mentale

pedime

tione ve

per adu

confessi

ampliu

ex cong

pabilis.

Veru
necessit

quitur pollutionem nocturnam, præcipuè quando cum turpi imaginatione contingit.

Sexta Conclusio : Impedimentum quod ex solâ congruitate provenit, postponi debet propter aliquam necessitatem, puta ut Gregorius dicit (Epist. ad Augustinum Anglorum Episcopum, ad interrog. 11.) cum fortasse aut festus dies exigit, aut exhibere ministerium pro eo quod Sacerdos alius deest ipsa necessitas compellit. Cui etiam adjungi debet id quod diximus in 4. concl. Aut etiam si tanta sit devotio sacerdotis qui quotidie oprat celebrare, aut sit dies specialis devotionis, aut obligationis pro populo ut sacrum audiat. In quibus casibus potius celebrandum est, quàm abstinendum, extra autem illos casus omnino congruum est abstinere.

Supereft hîc resolvere quid dicendum sit quando pollutio nocturna in causâ suâ mortaliter culpabilis est, an tunc adeo ex necessitate impediatur, ut etiam per confessionem Sacramentalem ablatâ culpâ adhuc maneat hoc impedimentum? Et idem inquiri potest de pollutione voluntariè habitâ in vigiliâ, aut etiam per adulterium aut fornicationem. An ita per confessionem tota malitia deleatur, ut non amplius impediatur ex necessitate, sed solum ex congruitate, sicut pollutio nocturna inculpabilis.

Verum quidem est quòd impedimentum necessitatis sit sola culpa mortalis, ac proinde illâ

illâ per confessionem deletâ solùm maneat impedimentum incongruentiæ, quod pensari debet ex evagatione mentis, quia quoad fœditatem corporalem, nulla est differentia. Regulariter autem major manet mentis evagatio circa illam turpitudinem ex pollutione ex se voluntariâ, quàm in non voluntaria aut non culpabili, cum illud peccatum ex ardentiori motu concupiscentiæ committatur; ex quo solet magna mentis evagatio remanere quæ aliquando tanta potest esse ut gravis omnino sit irreverentia, cum tali indispositione ad illud Sanctum Sanctorum sumendum accedere. Unde non facilè post culpabilem pollutionem accedendum est. Nisi fortè, quod rarum esset, tanus præteritæ culpæ esset horror & pœnitentia, ut evagationem mentis, & corporis commotionem tolleret.

Quantò verò minor censetur evagatio, tantò facilius potest Communio permitti. Uti fit post actum conjugalem ad reddendum debitum, aut qui fit non ex libidine, sed solius generationis prolis desiderio. Uti S. Gregor. consultus ab August. Anglorum Episcopo resolvebat.